

VROUW AAN DE TAP 24.02.00 Z

Gisela Strelau van taverne Bistrol „Oostende is mijn tweede thuishaven”

Op woensdag 2 februari trad Gisela Strelau van taverne Bistrol in het huwelijksbootje met Roland en het paar is momenteel op reis naar Parijs. De taverne, gelegen aan het Leopold I-plein, is bijgevolg nog tot 9 februari gesloten. Je kunt er niet naast kijken want Bristol ligt op de hoek van de Karel Janssenslaan en de Van Iseghemlaan.

Taverne Bistrol is niet het enige café waar Gisela Strelau aan de tap stond. Dat deed ze ook nog in café Skipper en café Melrose. (Foto FRO)

■ Wie is Gisela Strelau ?

— Gisela : „Ik ben geboren op 13 december 1941 in Danzig, nu Polen, vroeger Oost-Duitsland. Op driejarige leeftijd ben ik met mijn ouders naar Dusseldorf verhuisd. Daar ben ik opgegroeid en naar school geweest tot 18 jaar. Daarna heb ik meerdere jaren gewerkt als huishoudster bij een rijke familie tot de dag dat ik in Dusseldorf het café Bei Gisela opende. Na vijf jaar ben ik ermee gestopt en 20 jaar geleden ben ik met Ronny, mijn toenmalige Belgische vriend, naar Oostende gekomen.”

■ Stond je elders ook al aan de tap ?

— Gisela : „Ik heb een viertal jaar in de keuken gewerkt van restaurant Comera in de Langestraat. Daarna heb ik zelf café Skipper opengehouden in de Capucijnenstraat, naast De Zeegeuzen. Het was een gezellige taverne voor Britse toeristen maar ook voor Oostendenaars. Toen het niet meer klikte tussen Ronny en mij, heb ik werk gevonden in de keuken van Thermae Palace. Daar was ik twee jaar aan de slag tot ik naar café Melrose op het Leopold I-plein kon komen. Aanvankelijk werkte ik voor Belinda maar toen zij minder geïnteresseerd was, heb ik de zaak voortgezet alsof het de mijne was. Zeven jaar geleden kon ik de overstap maken naar Bristol, eerst als serveuze bij Eliane. Sinds drie jaar ben ik uitbaatster, samen met Roland, die ik leerde kennen in Melrose.”

■ Het geluk lag naast de deur ?

— Gisela : „Inderdaad, de afstand van Melrose naar Bristol bedraagt hooguit 20 m. Het was voor mij een zegen dat ik Roland 14 jaar geleden leerde kennen. Het klikte onmiddellijk tussen ons en daarom besloten we te trouwen. Op een gegeven moment was Roland zijn werk als aannemer van bouwwerken beu. Toen de gelegenheid zich voordeed om Bristol over te nemen, hebben we dan ook niet getwijfeld. We hebben de tafels en de stoelen met nieuwe warme kleur gegeven en de zaak opgefrist. Bedoeling was er een toffe taverne van te maken waar iedereen zich thuisvoelt bij een lekker pintje of bij een dagschotel aan een democratische prijs. We zijn blij dat we die beslissing genomen hebben want we zijn erin geslaagd een mooi cliënteel op te bouwen.”

■ Hoe ziet een dag eruit ?

— Gisela : „De taverne gaat open om 10 u. Als het druk is, staan we 's middags beiden in de zaak. Is het iets kalmer dan werk ik thuis nog wat of ik doe boodschappen. Om 15 u. los ik Roland af. Die komt terug tegen 18 u. De keuken is meestal gesloten om 21 of 22 u. en dan blijft de zaak open tot minstens 1 u. We hebben hier van die pekkers die na hun dag- of avondtaak hier hun praatje komen slaan en hun pintjes drinken. 't Kan soms eens uitlopen want Roland houdt van gezelligheid en het gebeurt niet zelden dat er hier gezongen wordt. En moppen tappen kan hij als de beste ! We sluiten normaal op woensdag. In de zomer gebeurt dat niet want dan hebben we het behoorlijk druk. We krijgen hier veel toeristen op het terras dat plaats biedt aan 50 mensen.”

■ Wat is er nog belangrijk buiten het café ?

— Gisela : „Op woensdag gaan we meestal samen eens goed eten. We doen een wandeling met ons hondje, Channell. Ik woon al 20 jaar in Oostende en ik voel me ook een echte Oostendse. Ik zou niet meer willen terugkeren naar Duitsland waar ik twee dochters en een zoon heb. Ik ben oma van vier kleinkinderen. Met Roland heb ik zes kinderen en acht kleinkinderen. Ze zeggen allemaal papa tegen Roland en dat vind ik tof ! Hier in Oostende heb ik mijn tweede thuishaven gevonden. Ik heb veel mensen leren kennen, die zeer vriendelijk zijn. Oostende is de jongste jaren een bijzonder mooie stad geworden. Als ook de Karel Janssenslaan verbeterd wordt, zal ik helemaal gelukkig zijn.”

■ Hoe lang hoop je nog cafébazin te blijven ?

— Gisela : „Ik mag zeker niet klagen wat de gezondheid betreft en hoop dus nog lang deze zaak te kunnen uitbaten. Roland en ik voelen ons nog jong, het werk houdt ons jong. Er wordt hier af en toe een stevig pintje gedronken maar ik drink zelden mee met de klanten. 's Avonds zou ik eens een wijntje proeven of een biertje meedrinken, maar meer niet. We hebben hier een prachtig uitzicht op het plein. We zijn erin geslaagd enkele oude foto's van het plein op de kop te tikken. Ze hangen uit boven de toog en dat lokt regelmatig commentaar uit. Over het oude Oostende kan ik niet meepraten, maar Roland des te meer !”

(FRO)

Gisela woont al 20 jaar in Oostende en kan al een mondje Oostends praten met haar klanten in taverne Bistrol. (Foto FRO)